

[Dorte Bennedsen]

forslag, der ligger. Og det er det, jeg har prøvet at gøre her i dag, og jeg har sagt om en række af dem, at jeg frygter, at de skal forstås på en bestemt måde.

Må jeg så lige sige en ting mere: Jeg forstod på ministerens bemærkninger her fra talerstolen, at hun rent faktisk, hvis jeg forstod det ret, havde udstukket nogle retningslinjer, hvorefter udarbejdelsen af de første lovforslag skulle gå i gang. Det virkede sådan lidt pudsigt på mig, for når ministeren samtidig havde ønsket at inddrage os andre, så er det lidt pudsigt at erfare, at retningslinjerne faktisk er udstukket. Men det kan vi måske vende tilbage til.

Men ministeren sagde også her, at forebyggelse faktisk var noget utrolig centralt i dette stykke arbejde. Der må jeg igen sige, at det er en påstand. Det er muligt, at den bliver verificeret, når vi ser de konkrete forslag. Men som det ligger her, på baggrund af den redegørelse, vi har fået her, på baggrund af »Enkelt og Effektivt« og på baggrund af debatoplægget »Planlægningsloven«, må jeg sige: Jamen så er det en påstand.

Jeg prøvede i mit første indlæg at tage fat på spørgsmålet om forhåndsgodkendelser. Jamen det er da ikke at placere forebyggelse centralt at ophæve forhåndsgodkendelser. For når kommuner og amter derefter opdager, at der er miljøproblemer med virksomhederne, vil de komme bissende og sige: Nu skal I sørge for at få renset dette og få gjort hint til væsentlig dyrere penge, end man havde sagt på forhånd. Forebyggelse er da netop at integrere miljøkravene ved på forhånd at melde dem ud til virksomhederne, hvad de også er interesseret i. Jeg kan ikke se, at intentionerne hænger sammen med de rent faktiske forslag.

Ja, det var mine bemærkninger i denne omgang. Jeg er meget spændt på at se de mere konkrete forslag, fordi jeg synes, for meget her hænger på påstande, på fastslåen af dogmer, som jeg sagde i mit første indlæg. Det er muligt, det viser sig, at påstandene har rod i virkeligheden, men vi andre har faktisk ikke rigtig nogen mulighed for at se det i dag, og det må være vores opgave at oplade vores kritiske og advarende røst i den forbindelse.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil godt kvittere for miljøministerens bemærkning om, at Folketinget i denne sag er ble-

vet inddraget langt, langt tidligere, end det er set tidligere. Det synes jeg er udmærket, og det er da en udmærket demonstration af et demokratisk sindelag.

Men jeg vil godt sige til ministeren, at det har altså også en ganske betydelig praktisk virkning, at man inddrager Folketinget i dette projekt. Det er et overordentlig ambitiøst projekt, ministeren har på bedding, og hvis det skal lykkes at få færdiggjort det i 1989-90-samlingen, er der jo ikke nogen tvivl om, at det er uhyre praktisk, at Folketinget er inde i billedet på et tidligt tidspunkt.

Det er derfor, vi studser, som fru Dorte Bennedsen også har gjort det, når ministeren kommer og siger, at retningslinjerne er afstukket.

Ministeren nåede at nævne en række overordnede principper, som vi stort set alle sammen kan skrive under på, bortset fra at jeg ikke mener, det er SF's opgave at sørge for, at regeringens afbureaukratiseringsplan kommer igennem, men ellers var der meget få af de overordnede principper, ministeren nævnte, som nogen – bortset fra hr. Knud Lind – kan være bekendt at gå imod.

Men så kom ministeren ind på et meget konkret eksempel, nemlig fastlæggelse af kvoter, som kan lægge loft over emissionerne, i stedet for at bruge konkrete afgørelser. Pludselig kommer der et konkret eksempel, som i grunden er meget principielt.

Vi har kvoteprincippet i forbindelse med foruringslovgivningen, og det har jo, som ministeren ved, givet anledning til vanskeligheder. Uden særlige overvejelser har ministeren nu lagt sig fast på at udstrække dette overordentlig problemfyldte kvoteprincip til en lang række andre områder end foruringsområdet. Det synes jeg kunne have været et interessant diskussionstema. Jeg vil ikke afvise, at der kan være fornuft i at gøre det, kombineret med eventuelle andre indsatser; men det, at det nu er fastlagt som et af principperne i forbindelse med den kommende ændring af miljøbeskyttelsesloven, synes jeg giver anledning til nogle problemer – for nu at være venlig.

Dermed har jeg så heller ikke afvist, at vi vil gå ind i en fornuftig og positiv drøftelse af de lovforslag, ministeren kommer med til efteråret. Vi er overordentlig interesseret i at få indflydelse på den lovgivning. Den vil jo betyde en grundlæggende omstrukturering af hele regel-